

דברים ליד הקבר

דייב היקר,

באתי להפרד ממך - כפי שבאתי לקבל אותך לפני 36 שנה. הכרנו אחד את השני 36 שנה, אך הקשר בינינו התחיל לפני זה. גדלנו באותה העיר - מנצ'סטר - הלכנו לאותו בית הספר (אמנם בזמנים שונים), משפחותינו היכירו טוב זו את זו. ולכן אי-אפשר להפרד בלי להזכיר את היום הזה שבאת בתור תייר לביקור של שעה כדי למסור לי דרישת שלום מבני משפחתי. באותו יום שישי אחרי הצהריים התכוונת להמשיך לחיפה, ובקושי שכנעתני אותך שאין אפשרות פיזית להגיע, ולכן אתה חייב להשאר לסוף השבוע. סוף-שבוע נהפך לשבוע, שבוע לחודש, חודש לשנה - האורח הזמני נהפך לחושב קבוע ולחבר קיבוץ לכל דבר. היכרת את בלנש והקמתם משפחה נהדרת בכפר הנשיא. במשך השנים מילאת הרבה תפקידים, במיוחד בתחום הפיננסי. היית פעיל בהרבה תחומים ותמיד גבשת דעה שהצגת בכנות וביושר, אפילו אם היא היתה דעה לא פופולרית. ידעת גם ללחום בעד השקפותיך - אך כמה שלא הסכמנו אחד עם השני, הקשר של ידידות טובה וחמה ידע תמיד להתגבר על כל וויכוח, על כל ריב, ואף על כל צעקה.

ועוד בעניין הידידות הזאת - נוכחתי לדעת שכאשר אני הייתי זקוק לידיד קרוב תמיד מילאת תפקיד זה בהתלהבות ומכל הלב.

בשנים האחרונות היית פעיל מאד בתחום הספורט בכפר הנשיא. בחוג ברידג' היית כח מרכזי ואף הגעת להשגים לאומיים. היית אוהד מושבע של רוב ענפי הספורט שלנו, במיוחד שחיה, כדורגל וכדורסל. ובפעילות זו יצרת קשר אמיתי וחם עם צעירים בקיבוץ. אולי בזה הגעת לתרומה הכי חשובה שלך. אנו מדברים הרבה על הצורך בקשר אמיתי בין הדורות, על הבנה והדברות בין מבוגרים לבין צעירים. אנו מדברים על זה - אתה עשית את זה ושמשת דוגמא לכולנו.

דייב,

נעשה את הכל לנחם את בלנש גדעון ודינה ואת כל המשפחה, וננסה גם לנחם את עצמנו.

באנו כאן היום, מבוגר וצעיר כאחד, להפרד ממך באהבה ובהערכה.

יהי זכרך ברוך